

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Modi LX Sacræ Orationis variè Formandæ

Kojałowicz, Kazimierz Wijuk

Antverpiae, 1668

Modus Decimus Quartus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69292](#)

de humanæ impietatis prodigium, post DEVM factum hominem, homo ingratus, aut impurus.

MODUS DECIMUS QVAR-TUS.

DUæ sententiæ Scripturæ quæ videntur contrariæ assumuntur & utraq; explicata, quomodo sint intelligendæ, ac concordandæ, docetur subjectis pro Materiæ exigentia salutaribus monitis, illationibus &c. E.g. Dominica 3. à Pentec. tractaturus super illa verba Lucæ 15. *Erant appropinquantes ad Iesum peccatores, opponeres illis, edictum Sap. 14. Odio est Deo impius, & impietas ejus, & illud Psal. 44. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem.* Hinc consurget quæstio qui sunt peccatores, quibus ad DEum pateat accessus? Scilicet, alij illorum sunt Recedentes Jer. 17. 13. alij Appropinquantes, de quibus Evangelium. Illi sunt odio, hi recipiuntur. Peccatum Theologis, est recessus seu aversio à Deo, & conversio ad Creaturas, Receditur ab illo, passibus insensibilibus, Cogitationis delectationis, Amoris: Sensibilibus, Verbi DEI, doctrinarum Spiritualium, rerum animæ. Acceditur vero, & appropinquatur passibus insensibilibus, detestationis de agnito errore, doloris de peccatis, proposito emendandi. Passibus sensibilibus, satagendo interesse Christi in suis fidelibus servis conversationi, audiendo verbum DEI, inquirendo de monitis Salutis

quod

76 MODUS DECIMVS QVART.

quod coram Pharisæis Evangelici appropinquantes, implesse videntur.

P R A X I S.

Feria 3. Paschatis. Pax Vobis Joan 20.
Luc. 24.

Contraria Sententia

Nolite arbitrari quia veni mittere pacem, Matth. 10.

Acceſſus & Propoſitio. Regnum Christi in ſe-
diviſſum eſſe non poſteſt: Cum ergò hodiè
diſcipulis ferat pacem, & Matth. 10. protestatus
ſit, *Nolite arbitrari, quia veni mittere pacem*, me-
ritò quæri debet: Quæ ſit Pax, quam Christus
diſcipulis, & cum illis, nobis oſſert? & quæ rur-
ſum, quam à nobis vult abeſſe.

Confirmatio, ex Utriusque Pacis Expli-
catione.

De priori loquitur, D. Paulus ad Coloff. 10. in-
quiens. *Quia in ipſo complevit, omnem diuinita-*
tis plenitudinem ihabitare, & per eum reconciliare
omnia in ipsum. Hic eſt finis, adventus & labo-
rum Christi. Reconciliatio & pax hominum,
cum D E O, unde & idem Apostolus ad Eph. 2.
Ille eſt pax noſtra, quia fecit utraq, unum, & rurſum
ad Rom. 5. Monet Christianos, pacem habere ad
DEV M, quam deſcripturus D. Leo Ser. 3. de Nati:
poſteaquam Natalem Domini, Natalem pacis di-
xifſet

xisset, addit. *Vera pax est à DEI voluntate non dividit, & ijs solum, quæ DEUS diligit delectari.* Conformiter Chryso : Ser. 138. *Pax Christi credentia corda custodit, pax quæ charitatis facundis nutritur uberibus.* *Pax alumna fidei, pax quæ terrena celestibus, & divinis humana conciliat.* Scilicet, inclinans hominem ut ea velit quæ Deus jubet & nolit, quæ prohibet. Quomodo enim, loquitur citatus Pontifex Romanus, *Divina pacis particeps erit, cui placent ea quæ Deo displiant?* Non est iste animus filiorum DEI, nec talam sapientiam requirit, adoptiva nobilitas.

De posteriore Isa. 48. 18. *Non est pax impiis dicit Dominus.* In natali Christi nocte, cum pri- muin ab Angelis, pax per Christum proventura, denuntiaretur, eo pacto denuntiata est, quo pri- us requirebatur, gloria DEI. *Gloria in excelsis DEO, & in terra pax Luca.* I. Quasi diceretur. Si mundus impenderit debitam gloriam DEO, merebitur obtainere desideratam pacem homini- bus, si hoc non præstet, audiet, quod olim Jehu in- ternuncio Joram, respondit 4. Reg. 9. *Quid tibi & paci?* aut, quod idem respondit, Joram interroganti, pax est Jehu? tum ille; *Quæ pax.* Adhuc fornicationes Jezabel, Matris tuae, & Veneficia ejus multa vigent. O quam multi sunt! qui multis pa- riter cum suspiriis, interrogare à se debeant: Pax ne est? tacet ne conscientia? placatus ne DEUS? amicum ne cælum? sed & quam multi, qui merito audiant. *Quæ pax?* adhuc fornicationes tuæ, adhuc superbia, ad huc Luxuria vigent. Hi sunt, qui

qui vitijs mersi dom pacem in mundo & cum mun-
do habeant, plane se beatos dicunt. At non quam
mundus dat, Christus quoq; dat pacem Joan. 14.
nec venit eam mittere, sed tollere: & gladium con-
tra eam opposuit Matth. 10. Ut illud generaliter ad
ejusmodi pacem referri debeat, quod D. Aug. in
psalm. 149. de affinitatibus obsequio Dei obstan-
tibus protulit, *Sermo Dei gladius bis acutus, unde
bis acutus? dicit de temporalibus, dicit de aeternis.*
*Filius vult servire Deo. Pater non vult, Mater non
vult: gladio dividuntur ab invicem. Utiliter te ille
separat, male te conglutinas. Ne Existimes Christi-*
ane dum amundi vanitatibus avelleris, pacem tu-
am turbari. Utiliter separaris male te conglutinas.
Pax tua quæ de mundo est, pax non est: periculis
indormis, baratum amas. Spartiatas ait D. Nazi-
an. epist. 139. *lancea indicabat humerus Pelopidas:
at Christianos, pax, utiq; nō mundi sed Christi, utiq;*
non quam venit tollere sed quam hodie est preca-
tus. *Christus Iesus, heri & hodie ad Hebr. 13, 8. Non
potest, sibi esse contrarius: sed nec potest, mutari.*
Optat nobis pacem, sed suam, odit pacem, sed mun-
di, hoc est, optat bonū nostrum, odit malū nostrū.
¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶

MODVS DECIMVS QVINTUS.

Duo sensu contrarij ex eadem sententia elici-
untur: ut de ijs problematice tractetur: pro
conclusione autem aut decisio auditori relinqu-
tur, aut ipse Orator decidit: & ad unam sententi-
am amplectendam hortatur, aut etiam, utrunque
par-